

Line Barfod (EL):

Hvis jeg lige skal starte med at kommentere på det sidste, hr. Anders Samuelsen sagde om, hvad der var målet, så er det altså bare ikke det, der ligger i det, som hr. Anders Samuelsen roser sig så meget af at man har gennemført. Den arbejdsløse har ikke ret til at sige nej til at tage et arbejde, hvis der er en rød smiley.

Enhedslisten er medforlagsstiller til de arbejdsmiljøforslag, vi behandler i dag, og vi har gerne villet være med til at fremsætte forslagene for at sætte fokus på det, vi opfatter som de centrale redskaber i kampen for et bedre arbejdsmiljø: Udbygning af BST, sikkerhedsrepræsentanter, et effektivt arbejdstilsyn og mulighed for administrative bøder, alt sammen redskaber, som kan hjælpe de ansatte ude på de enkelte virksomheder i deres bestræbelser på at få et så sundt og sikkert arbejdsmiljø som muligt.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi her i Folketinget har to modsatrettede holdninger til arbejdsmiljøpolitikken.

På den ene side er der vores holdning, der tager udgangspunkt i, at de ansatte skal have de bedst mulige betingelser for indflydelse på arbejdsmiljøet gennem sikkerhedsrepræsentanter, også på de små arbejdspladser med fem til ni ansatte; gennem BST-rådgivning, som konstant kan rådgive om forbedringer og følge med i den produktionsudvikling, som finder sted på de fleste arbejdspladser; gennem muligheden for at kunne tilkalde Arbejdstilsynet; gennem arbejdspladsvurderinger, og hvad deraf følger af fokus på alle arbejdsmiljøproblemer i de stadig mere komplicerede produktionsgange.

På den anden side er der så regeringens, Dansk Folkepartis og De Radikales holdning, som kommer til udtryk i den indgåede aftale om en ny arbejdsmiljøreform, en holdning, som tager udgangspunkt i, at arbejdsgiverne skal betale så lidt om muligt til arbejdsmiljøarbejdet.

Vi kan diskutere fra nu af og til juleaften om alle mulige tekniske fiksfakserier, om smileyer i rødt, gult og grønt, om screeninger, hvor Arbejdstilsynet skal gennemgå samtlige mulige arbejdsmiljøproblemer på en arbejdsplads i løbet af 1½ time. På 1½ time skal man nå på en arbejdsplads at snakke igennem alle de forskellige arbejdsmiljøproblemer, der kan være.

Aftaler ude på den enkelte arbejdsplads, der kan sætte arbejdsmiljøloven og Arbejdstilsynet ud på et sidespor, ligger også i den nye reform.

Men det grundlæggende er, at regeringen siden sin tiltræden systematisk har skåret ned på

kravene til arbejdsgiverne. Arbejdsmiljøafgiften og det gebyrbelagte tilsyn er afskaffet, udbygningen af BST er stoppet sammen med kravet om sikkerhedsrepræsentanter på små virksomheder.

Alt i alt taler vi om, at arbejdsgivernes bidrag til et forbedret arbejdsmiljø er barberet ned med ca. 1 mia. kr. om året. Hvis det nu havde været spildte penge, så ville det ikke være så ringe endda, så kunne de jo bruges til noget bedre, men det er det ikke.

Kl. 14.50

Lad mig tage det vigtigste først, nemlig spørgsmålet om BST-dækning af alle virksomheder. Samtidig med at regeringen og medløberpartierne nu vil fjerne BST-tilslutningen, har de ikke været i stand til at pege på problemer i BST's rådgivning af virksomhederne. Det eneste argument, vi har hørt mod BST, er, at der angiveligt kun er pligt til tilslutning, ikke til brug af BST. Ja, det kan være et problem, men det ville være ret enkelt at indføre en pligt til brug af BST-rådgivning samtidig med pligten til at være tilsluttet, hvis det var det, man mente var problemet. Det er for mig uforståeligt, at man i stedet vil skylle barnet ud med badevandet.

Men hvorfor skal det så lige være BST, man skal have rådgivning af? Af flere forskellige grunde. Først og fremmest har de enkelte BST'er opbygget og samlet en bred erfaring vedrørende arbejdsmiljøproblemer, en erfaring, som bygger på et helhedssyn. Arbejdsmiljøproblemer er jo tit meget mere sammensatte, end det umiddelbart ser ud. Hvis f.eks. de ansatte i en virksomhed klager over hovedpine og utilpashed, så kunne man umiddelbart tro, at der var noget galt med indeklimaet. I regeringens system vil virksomheden så søge rådgivning fra eksperter i indeklima, mens BST ville kunne gå ind og se på helheden og afdække, at det måske handlede om det psykiske arbejdsmiljø.

En anden god grund er, at BST som bekendt er styret gennem et samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter. Det samme vil jo ikke være tilfældet, når rådgivningen kan foretages af f.eks. rådgivende ingeniørfirmaer.

Endelig vil jeg fremhæve den erfaringsopsamling, som ligger i BST-systemet, både erfaringer med forholdene på de enkelte virksomheder, erfaringer inden for de enkelte brancher og erfaringer med de specifikke arbejdsmiljøproblemer.

Et andet problem i regeringens arbejdsmiljøindsats har været nedskæringerne på Arbejdstil-